

Nem vicc

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 36. szám, 2021. szeptember 10.

Én sem tartom szellemesnek Gyurcsány Ferenc viccelődését azzal, hogy a fideszes képviselők kezdhetik tanulni a börtönmorzét, mert úgyis oda kerülnek (Kovács Zoltán: *De mi lesz utána?*, *ÉS*, 2021/32., augusztus 13.). Idétlen, olyan, mint az egykori KISZ-führerek erőltetett jópofizása, amikor ők is humorosak akartak lenni, mert valaki szólt nekik, hogy az a menő. Mindazonáltal az *ÉS* főszerkesztőjével sem értek egyet, aki a Gyurcsány-szövegre megkérdezte: kell ez? Szerintem igen. Mert nem lehet az elszámoltatás témáját hanyagolni. Igenis mindenütt, ahol csak lehet, hangoztatni kell, hogy a jelenlegi nómenklatúra lopásai – amennyiben a hatalomból kikerülnek – meg lesznek torolva, ne gondolják az elkövetők, hogy bármit megtehetnek következmények nélkül. Keltsünk bennük egy kicsiny félelmet, hátha a lenyúlásban elbizonytalanodnak. Persze tudom, hogy elszámoltatásról minden eddigi választási hajrában beszéltek, és sohasem lett belőle semmi. De nem is volt ilyen mérvű a korrupció. A szlogeneknek akkor lenne igazán visszatartó hatásuk, ha egy komoly, jogi érvekkel és eljárásrendbeli elképzeléssel megtámasztott terv látna napvilágot arra, miképpen lehetne a kilopott vagyont visszaszerezni és a bűnösöket börtönbe juttatni. Kovács Zoltán szerint hagyjuk az ítélezést a bíróságokra. Igaz, de tudni kell, hogy a bíróságoknak a már meghozott törvények alapján kell dönteniük. Tehát ha valakik azt sürgetik, hogy olyan büntető törvényeket kell hozni, amelyek alapján a joggal ma visszaélők később elítélhetőek lesznek, azokra én nem legyintenék.